

Wzór sylabusu przedmiotu

1. Metryczka	
Nazwa Wydziału:	I Wydział Lekarski, II Wydział Lekarski
Program kształcenia (kierunek studiów, poziom i profil kształcenia, forma studiów, np. Zdrowie publiczne I stopnia profil praktyczny, studia stacjonarne):	Studia doktoranckie
Rok akademicki:	2017/2018
Nazwa modułu/przedmiotu:	Komunikowanie w medycynie
Kod przedmiotu (z systemu Pensum):	5414, 5421
Jednostka/i prowadząca/e kształcenie:	Biuro Rekrutacji i Organizacji Kształcenia
Kierownik jednostki/jednostek:	Dorota Szmaus
Rok studiów (rok, na którym realizowany jest przedmiot):	I
Semestr studiów (semestr, na którym realizowany jest przedmiot):	II
Typ modułu/przedmiotu (podstawowy, kierunkowy, fakultatywny):	Fakultatywny
Osoby prowadzące (imiona, nazwiska oraz stopnie naukowe wszystkich wykładowców prowadzących przedmiot):	Prof. zw. dr hab. Jacek Dąbala
Erasmus TAK/NIE (czy przedmiot dostępny jest dla studentów w ramach programu Erasmus):	
Osoba odpowiedzialna za sylabus (osoba, do której należy zgłaszać uwagi dotyczące sylabusu):	Prof. zw. dr hab. Jacek Dąbala
Liczba punktów ECTS:	1,2

2. Cele kształcenia

1. Przygotowanie doktoranta uczelni medycznej: odpowiedzialnego, dojrzałego i kompetentnego, a więc w pełni świadomego konsekwencji komunikowania się w pracy; chodzi przede wszystkim o empatyczną i współczującą komunikację z pacjentami, współpracownikami, ale także z mediami, otoczeniem, o personalistyczne ukształtowanie przez doktoranta własnej wrażliwości. Ma on być przygotowany do komunikowania się w realiach współczesnego świata medycyny w duchu m.in. interaktywnym, zaangażowanym, zrozumiałym, otwartym, serdecznym, ma pokonać własne ograniczenia w komunikowaniu (np. nieśmiałość, nieświadomość, nonszalancję, pychę, egoizm, brak kultury). Powinien odnajdować się w najważniejszych uwarunkowaniach komunikowania - filologicznych, językowych (np. słownictwa, stylu, znaczeń, głosu) i medialnych (np. prezentacji, autoprezentacji, wizerunku, wyglądu, mowy ciała). Powinien rozumieć konsekwencje użytych słów, ich głębszy sens, a także tzw. własną komunikatywność, predyspozycje, charakter, możliwe zewnętrzne postrzeganie jego osoby we wszystkich relacjach zawodowych. Podsumowując: celem zajęć jest przygotowanie doktoranta do dojrzałego komunikowania się na wszystkich poziomach pracy związanych z medycyną.

3. Wymagania wstępne

1. Formalne przyjęcie kandydata na studia doktoranckie na WUM.

4. Przedmiotowe efekty kształcenia

Lista efektów kształcenia

Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Treść przedmiotowego efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego (numer)
<i>Symbol tworzony przez osobę wypełniającą sylabus (kategoria W-wiedza, U-umiejętności, K-kompetencje oraz numer efektu)</i>	<i>Efekty kształcenia określają co student powinien wiedzieć, rozumieć i być zdolny wykonać po zakończeniu zajęć. Efekty kształcenia wynikają z celów danego przedmiotu. Osiągnięcie każdego z efektów powinno być zweryfikowane, aby student uzyskał zaliczenie.</i>	<i>Numer kierunkowego efektu kształcenia zawarty w Rozporządzeniu Ministra Nauki bądź Uchwały Senatu WUM właściwego kierunku studiów.</i>
W	Efekt kształcenia w zakresie wiedzy: nazywa, wyjaśnia, uzasadnia, odróżnia, wybiera, modyfikuje.	W 01, W 02, W 03, W 04, W 05, W 06
U	Efekt kształcenia w zakresie umiejętności: stosuje, wyciąga wnioski, planuje, klasyfikuje, wybiera sposób, wyprowadza wnioski na podstawie twierdzeń, rozpoznaje przyczyny	U 01, U 02, U 03, U 04, U 05, U 06, U 07
K	Efekt kształcenia w zakresie postaw: demonstruje, zachowuje ostrożność/krytycyzm w wyrażaniu opinii, zachowuje otwartość na drugiego człowieka	K 01, K 02, K 03

5. Formy prowadzonych zajęć

Forma	Liczba godzin	Liczba grup	Minimalna liczba osób w grupie
Wykład			
Seminarium	30	1	15
Ćwiczenia			

6. Tematy zajęć i treści kształcenia

1. Wskazanie i nazwanie płaszczyzn komunikowania istotnych w medycynie.
2. Anatomia komunikowania, czyli podejście filologiczno-medialne.
3. Komentarz medyczny - eksplikacja postawy przyjaznej.
4. Komentarz medyczny - eksplikacja postawy zdystansowanej.
5. Komentarz medyczny - eksplikacja postawy agresywnej.
6. Wywiad - eksplikacja treści a wzajemne zrozumienie.
7. Środki wyrazu w komunikowaniu.
8. Komunikowanie w standardach nauczania na medycynie (nauki behawioralne i nauki kliniczne).
9. Analiza wypowiedzi medialnej. Konceptualizacja dojrzałości językowo-wizualnej przekazu.
10. Budowanie struktury i znaczenia komunikatu a jego wartość (moduł: felieton medyczny).
11. Elementy savoir vivre`u w komunikowaniu.
12. Doświadczenie współczucia (moduł: esej medyczny).
13. Doświadczenie empatii (moduł: wiersz).
14. Autoprezentacja w medycynie (pacjent - dydaktyka - nauka - media - otoczenie).
15. Postawa światopoglądowa w polemice medycznej.

7. Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol przedmiotowego efektu kształcenia	Symbole form prowadzonych zajęć	Sposoby weryfikacji efektu kształcenia	Kryterium zaliczenia
W.U.K	W.U.K	Realizacja i ocena zadań pisemnych i ustnych wymienionych w sylabusie.	Obecność, przygotowanie, aktywne uczestnictwo, postawa na zajęciach oraz dojrzałość wypowiedzi ustnych i pisemnych. Zaliczenie ustnego zadania końcowego.

8. Kryteria oceniania

Forma zaliczenia przedmiotu: zaliczenie ustne zadania praktycznego na ocenę.

Ocena	Kryteria
2,0 (ndst)	
3,0 (dost)	
3,5 (ddb)	
4,0 (db)	
4,5 (pdb)	
5,0 (bdb)	Wg wymienionych kryteriów; zaliczenie wszystkich zadań oraz zadania końcowego na ocenę bardzo dobrą.

9. Literatura

Literatura obowiązkowa:

1. Aktualne wybrane i skazane ważniejsze publikacje dotyczące komunikowania w medycynie.
2. Margaret Lloyd, Robert Bor, *Communication Skills for Medicine*, foreword by Sir David Weatheral, Elsevier Health Sciences 2009
3. *O utrudnieniach w porozumiewaniu się*, pod red. Moniki Obrębskiej, Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Poznań 2011
4. Liza Weisstuch, *A prescription for creative writing*, w:
<http://news.harvard.edu/gazette/2001/12.13/14-writing.html>
5. Tomasz Pasierski, *Być lekarzem - współczucie*, "Medycyna po Dyplomie" 2006, nr 15
6. Roman Szulc, *Komunikacja lekarz - pacjent. Spojrzenie nauczyciela - klinicysty i pacjenta*, "Anestezjologia i Ratownictwo" 2010, nr 4, ss. 99-110
7. Andrzej Wiszniewski, *Sztuka mówienia*, Videograf, Katowice 2003
8. Monika Zasko-Zielińska, Anna Majewska-Tworek, Tomasz Piekot, *Sztuka pisania*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008
9. Jacek Dąbała, *Tajemnica i suspens w sztuce pisania. W kręgu retoryki dziennikarskiej i dramaturgii medialnej*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 20010

Literatura uzupełniająca:

1. Peter Maguire, Carolyn Pitceathly, *Key communication skills and how to acquire them*, "BMJ" 2002, nr 325, ss. 697-700
2. Michael Hanna, Joseph Fins, *Viewpoint. Power and Communication: Why Simulation Training Ought to Be Complemented by Experiential and Humanist Learning*, "Academic Medicine" 2006, nr 81, ss. 265-270
3. John M. Travaline, Robert Ruchinskas, Gilbert E.D'Alonzo Jr, *Patient - Physician Communication: Why and How*, "The Journal of the American Osteopathic Association" 2012, nr 12
4. Jacek Dąbała, *Warsztatowo-aksjologiczne mechanizmy tworzenia telewizji*, Wydawnictwo Naukowe KUL, Lublin 2011

10. Kalkulacja punktów ECTS (1 ECTS = od 25 do 30 godzin pracy studenta)

Forma aktywności	Liczba godzin	Liczba punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:		
Wykład		
Seminarium	30	1,2
Ćwiczenia		
Samodzielna praca studenta (przykładowe formy pracy):		
Przygotowanie studenta do zajęć		
Przygotowanie studenta do zaliczeń		
Inne (jakie?)		
Razem		

11. Informacje dodatkowe

Kontakt na zajęciach oraz stały emailowy: dabalaj@02.pl
Zajęcia odbywają się co dwa tygodnie według planu w ten sam dzień tygodnia i o tej samej godzinie.

Podpis osoby odpowiedzialnej za sylabus

Podpis Kierownika Jednostki